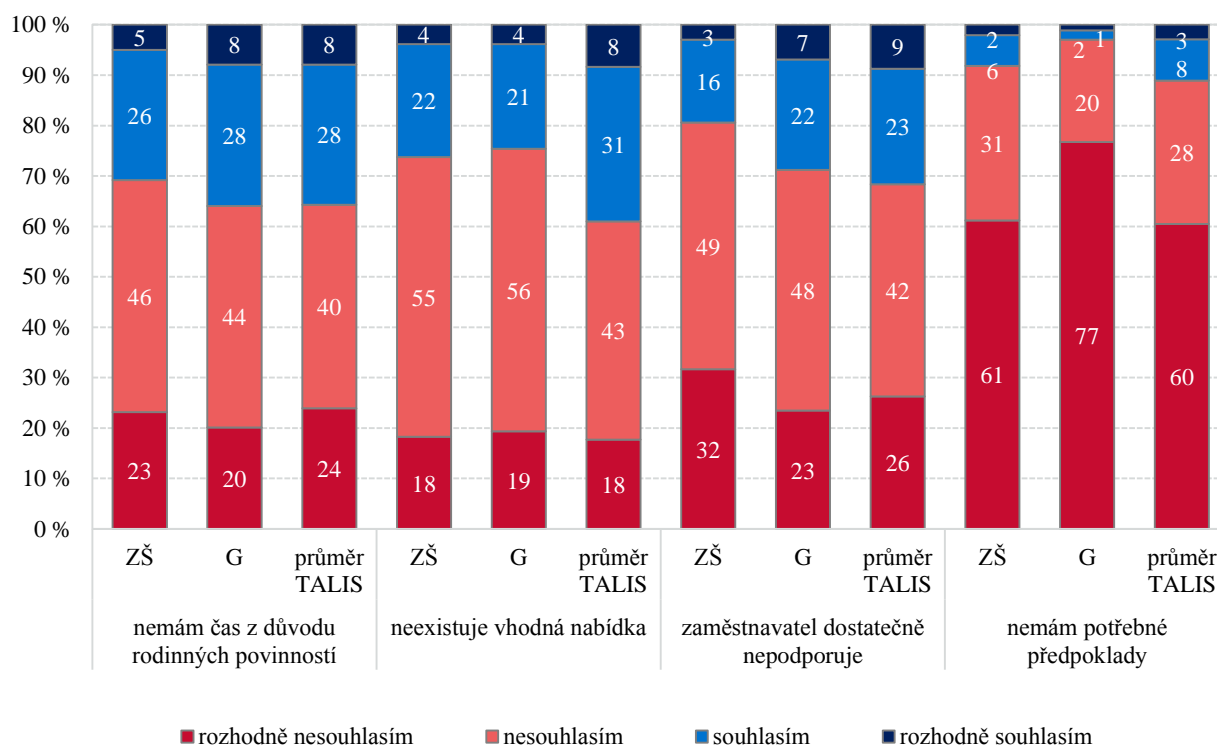

Nabízí se vysvětlení, že učitelé v ČR vykazují mírně nižší účast a hlavně nižší intenzitu účasti, protože vzdělávání zdarma je jim poskytováno pouze v omezeném rozsahu a za další aktivity by museli platit, nebo by se učitelé rádi účastnili jiného vzdělávání, než je jim nabízeno zdarma, ale nejsou ochotni do něj investovat. Zaměříme-li se podrobněji na situaci v ČR, pak si častěji museli další profesní vzdělávání hradit učitelé působící v gymnáziích (11 % jich uvedlo, že si museli hradit veškeré vzdělávání, 21 % pak část absolvovaného vzdělávání; u učitelů v základních školách jsou tyto podíly 4 %, resp. 17 %).

V šetření TALIS byly zjišťovány i **další možné bariéry**, které jsou pro učitele překážkou v účasti na dalším profesním vzdělávání.

Graf č. 4.8 Další sledované bariéry v účasti v dalším profesním vzdělávání

Jak vyplývá z [grafu č. 4.8](#), v ČR pokládají za důvod neúčasti v dalším profesním vzdělávání **nedostatečné předpoklady** častěji učitelé v základních školách než učitelé v gymnáziích. Celkově však hraje tato překážka pouze minimální roli. Oproti mezinárodnímu průměru je v ČR nižší i podíl učitelů působících v základních školách, kteří uvedli, že **zaměstnavatel další profesní vzdělávání dostatečně nepodporuje**; odpovědi učitelů působících v gymnáziích se již od mezinárodního průměru v zásadě neliší. Učitelé v základních školách i v gymnáziích také oproti mezinárodnímu průměru v menší míře (a vzájemně srovnatelné) uváděli, že účasti v dalším profesním vzdělávání brání to, že není k dispozici **vhodná nabídka** vzdělávacích aktivit.

Z překážek uvedených v [grafu č. 4.8](#) stojí za pozornost zejména nevhodná nabídka dalšího profesního vzdělávání a nedostatečná podpora zaměstnavatele. První odkazuje na míru připravenosti systému na potřeby učitelů, druhá spíše na podmínky v konkrétních školách